

la veu de Benicarló

de Benicarló

**CONSELLERIA:
PER IRREGULARITATS EL SEPRONA
CONTROLARÀ LA PLANTA DE
RESIDUS...
MENTRE CONTINUEN ENVIANT
REBUTS ERRÒNIAMENT**

ENTREVISTA AMB JOSEP USÓ

CONSELLERIA DEMANA AL SEPRONA QUE CONTROLE LA PLANTA DE TRACTAMENT DE RESIDUS DE CERVERA

text REDACCIÓ

La conselleria d'Infraestructures ha admès l'existència d'irregularitats en el funcionament de la Planta de Tractament de Cervera i ha anunciat inspeccions per part del Seprona.

Ha enviat un requeriment a la UTE concessionària perquè remeta una sèrie de documentació que acredite que el funcionament és el correcte. Ho ha fet després de la denúncia interposada davant el Seprona per Compromís. Serà la segona vegada que conselleria es veu obligada a fer-lo, atès que el passat mes de desembre ja es va remetre un escrit a l'empresa després de la visita que tècnics del consell van realitzar a la planta. Entre altres aspectes es va requerir sobre la "descripció detallada del funcionament de la línia de separació de diferents tipus de residus, un reportatge fotogràfic que justifiqui el tractament separat de la matèria orgànica que procedeix de la recollida selectiva", o l'acreditació del lliurament a gestors autoritzats de residus de paper o vidre, entre uns altres.

L'empresa va fer lliurament de la documentació en el mes de gener i, després d'analitzar-la, conselleria va enviar un segon requeriment amb data 25 de març perquè en el terme de dos mesos presentara nova documentació. En aquesta ocasió, el consell adverteix que "s'han detectat incongruències en dos identificadors de residus, raó per la qual la UTE ha de justificar els residus adequadament". A més "destaca el volum de material denominat inclassificable", per la qual cosa l'empresa ha de detallar aquests volums. També conselleria ha detectat que "del resum d'entrades i eixides de residus en el 2012, s'ha detectat una diferència que la UTE haurà de justificar". El requeriment enviat a la UTE explica que "els inspectors mediambientals fan inspeccions periòdiques i s'ha sol·licitat la col·laboració del Seprona para comprovar, de forma aleatòria, el compliment de diferents aspectes".

VIGILÀNCIA DEL SEPRONA

Així, els agents tenen ordre de vigilar aspectes com "el cobriment, a l'acabar la jornada laboral, dels residus dipositats, el funcionament de la bàscula de pesar camions i el dispositiu per a netejar les rodes dels mateixos, la comprovació de lixivis visibles o l'estat de neteja de les instal·lacions", entre uns altres. La denúncia presentada per Compromís davant el Seprona adverteix dels residus verds i

uns altres "se segueixen acumulant directament, açò sí, amb menys quantitat però triturats perquè no es puga determinar la seua composició sobre el terra del paratge càrstic de La Bassa i fora de les instal·lacions pavimentades de la Planta de Tractament". A l'haver-se produït intenses pluges al llarg d'aquesta primavera, més de 130 litres per m² ", aquests residus han anat generant gran quantitat de lixivis que s'acumulen formant tolls, que poc a poc arriben a l'aquífer", i a rierols d'ells que van a parar al desguàs natural-artificial de les aigües pluvials de la partida de La Bassa.

NOVA ERRADA EN ELS REBUTS DE RESIDUS

Per si amb l'embolic de l'any passat a l'haver utilitzat dades personals sense autorització a l'enviar els rebuts, no en van tenir prou, ara resulta que el Consorci de Residus de l'Àrea 1 està enviant rebuts amb recàrrec als contribuents que van presentar al·legacions el passat any. Així ho ha advertit l'edil d'Hisenda de Benicarló, José María Serrano, després de rebre les queixes de nombrosos veïns del

ve de la pàgina anterior

municipi que s'han trobat amb aquesta situació. La major part són comerciants “que van reclamar perquè l'any passat van detectar que se'ls havia facturat per més metres dels que tenen en realitat. El gerent del consorci els va visitar i després de comprovar que tenien raó, els va animar perquè al·legaren”. Ara, “els ha arribat el rebut de l'any passat amb el recàrrec per no pagar-lo”, va detallar Serrano, qui va sostenir que es tractava d'un error. “Mentre arriben les al·legacions i es resolen, es pot haver tornat a emetre el rebut”, va lamentar l'edil.

És per això que ha requerit als afectats perquè “porten els rebuts a l'ajuntament, que jo personalment m'encarregaré de tramitar la queixa”. Serrano va recordar que Benicarló va ser el primer municipi que va demanar i va aconseguir la reducció de la taxa d'escombraries que pagaven els comerços. Segons la primera baremació que es va realitzar “pagaven per metres i tots per igual, quan és evident que hi ha comerços que no generen quasi escombraries”. En aqueix cas estaven, per exemple,

sabateries i comerços de roba, que abonaven el mateix rebut que un bar amb els mateixos metres malgrat generar la quarta part de residus. L'impost emès enguany ja contempla la separació entre comerços d'alimentació i els que no ho són.

Aquests últims, va recordar Serrano, “pagaran si són menuts la mateixa quantitat que un habitatge”.

COMENCEN LES OBRES A SANT BARTOMEU

text NATÀLIA SANZ

La Fundació La Llum de les Imatges ha iniciat els treballs de restauració de la parròquia de Sant Bartomeu de Benicarló. Tècnics de la fundació ja s'han desplaçat al municipi per a iniciar les obres, al mateix temps que conclou el muntatge de l'espectacular bastida que servirà per a rehabilitar-la. Així, a l'interior del temple ja han començat a realitzar-se les primeres cates, que confirmen que els murs van estar pintats originalment en blanc. Malgrat això, no es descarta l'aparició de pintures murals decoratives del XVIII, segle de construcció del monumental edifici. Els treballs de restauració del temple Barroc van ser adjudicats a CYRESPA Arquitectònic SL per poc més de sis-cents mil euros i tenen un termini d'execució de sis mesos. Segons el projecte, s'eliminaran els repintats actuals, realitzats en una intervenció durant la segona meitat del segle XX per a retornar el blanc original.

El projecte aprovat, també inclou la restauració de les petxines del creuer, que es troben repintades, pel que es procedirà a recuperar la pintura original. El púlpit, que

acumula una gruixuda capa de brutícia, també serà sotmès a cates amb l'objectiu de desvetllar els seus tons primigenis per a procedir a la seua recuperació. L'actuació en les façanes i paraments exteriors, d'altra banda, comprèn la neteja de les façanes i consolidació dels carreus i dovelles desplaçats per moviments històrics. Així mateix, el projecte contempla la recuperació de les teulades amb arestes en blanc de la cúpula central, reparació de goteres i teules. És per això que s'està disposant una gran bastida amb accés des de la porta lateral del temple. En la portada de la Capella de la Comunió es preveu la recuperació del fals encoixinat del que s'aprecien clares restes, que permeten observar el seu estat inicial. Aquesta decoració històrica va ser el resultat d'un dibuix de nafres imitant cantereria en parets i rajola en cornises que afecta únicament al capdavant de la capella, recuperant la geometria de la façana i integrant-la amb la portada. Per tant en la portada de la Comunió es procedirà a l'eliminació de la baixant vertical que retalla la porta desviant-la per l'interior de la façana per a recuperar posteriorment l'abocament directe a la vorera. A més es realitzarà un projecte d'il·luminació monumental que substituirà a l'existent.

SENSE SUBVENCIÓ PER A RECONVERTIR LA N340 EN BULEVARD

text NATÀLIA SANZ

Les obres de desdoblament de la N340 al seu pas per Benicarló sembla que patiran una embranzida el pròxim any, pel que el consistori ha tornat a reactivar la seua preocupació per reconvertir l'actual traçat en un bulevard. I és que el consistori ja va sol·licitar quan es van iniciar les obres la reversió de l'actual carretera, que discorre envoltant el nucli urbà, per a convertir-la en un vial de circumval·lació del centre de la ciutat i ajudar a la descongestió del trànsit rodat en la ciutat. En aquell moment també es van sol·licitar les ajudes que concedia el govern central per a aquest tipus de treballs.

Ara, el consistori sap que no la rebrà. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va explicar que la crisi econòmica ha fet desaparèixer aquesta partida compensatòria. Les ajudes que concedia el govern eren de 6.000 euros per quilòmetre a reconvertir. "Ara es tracta que acaben la variant, ens cedisquen el bulevard i veurem què podem fer després", va indicar Domingo.

Una de les primeres actuacions que el consistori posarà damunt de la taula és la "de donar resposta a tots els accessos deficitaris amb que compta la ciutat com és el cas de

l'Avinguda Maestrat", va detallar l'edil d'urbanisme, Pedro López. El consistori ja ha anat fent xicotetes actuacions en els últims anys en aquest sentit, adaptant les obres que s'han anat fent a la futura actuació. Així, l'alcalde va recordar els treballs realitzats en el sector 7 on "ja estan alineats els fanals que anirien en aqueix bulevard". Així mateix en l'encreuament de l'avinguda Magallanes i el passeig Febrer Soriano també "s'han instal·lat els fanals rojos i les actuacions que s'estan efectuant es fan d'acord a l'avantprojecte presentat en el seu moment", va concloure.

MORERES, A PUNT PER L'URBANITZACIÓ

text NATÀLIA SANZ

Els veïns del carrer Moreres veuen més prop el desbloqueig de la urbanització de la seua vial, tancat al trànsit fa uns anys per la degradació en el que es trobava. Els serveis tècnics de l'Ajuntament de Benicarló estan valorant la documentació aportada per l'empresa urbanitzadora, una vegada es va aconseguir separar del PAI de Compte Fibla aquesta urbanització. I és que donada la situació econòmica, l'empresa adjudicatària dels treballs ha renunciat a la urbanització del pla, pel que el consistori va iniciar el procediment per a separar ambdues accions. Fa dos mesos el ple va aprovar una modificació pressupostària per a dotar d'una partida econòmica al projecte d'urbanització del vial, que permetrà obrir de nou al trànsit rodat un dels carrers del centre del municipi. Després, es realitzarà l'exposició pública del projecte. Segons l'edil d'urbanisme, Pedro López, el següent procés és que "s'ha presentat el plec de condicions i ara les empreses haurien de presentar ofertes". Les millores no

només afectaran la reurbanització del vial, sinó que també serviran per ordenar tota l'esplanada del pàrquing públic del solar de la Fundació Compte Fibla.

D'altra banda, l'equip de govern ja ha adjudicat a l'empresa Pavasal les obres d'asfaltat del passeig marítim, i l'adequació de l'avinguda Marquès de Benicarló, el carrer del Riu i Isaac Albéniz. Aquests vials seran endreçats en un curt període de temps ja que està previst que les obres comencen en breu. Malgrat aquest paquet de millores, el consistori ja ha anunciat que no podrà fer-se càrrec de les millores necessàries en el camí de Sant Gregori. El seu asfaltat estava dins dels plans de la Mancomunitat de la Taula del Sénia. La retallada pressupostària patida per l'organisme supramunicipal ha apartat el projecte i així quedarà de moment, atès que "l'ajuntament no pot assumir els costos"; segons va reconèixer l'alcalde, Marcelino Domingo. Les deficiències del camí van quedar en evidència dijous passat, quan la ciutat va peregrinar fins a l'ermita del sant utilitzant aquest vial.

L'ANTIC PARC DE BOMBERS, SEU DE LA POLICIA LOCAL

text NATÀLIA SANZ

Les antigues instal·lacions del parc de bombers de Benicarló es convertiran en breu en seu de la Policia Local. El projecte que permetrà el trasllat del reté policial al carrer Vinaròs, permetrà l'estalvi de 6.000 euros mensuals que ha de pagar el consistori pel lloguer de les actuals dependències policials i la biblioteca, situades en el carrer Doctor Fleming. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va explicar que l'antic parc encara conserva en el seu interior algun material del consorci. No obstant això, va anunciar que pròximament es preveu poder celebrar una reunió amb el president de la Diputació, Javier Moliner. "Demanarem la cessió oficial de l'edifici", va anunciar Domingo.

Per la seua banda l'edil d'urbanisme, Pedro López, va assegurar que el departament d'urbanisme "està elaborant el projecte" per a adaptar les instal·lacions a les necessitats del reté policial i que el document es troba "molt avançat". El projecte ha estat "consensuat amb la policia" per a adaptar-lo a les necessitats del cos policial. L'antic parc de bombers disposa d'una nau de 1.400 m2 i un garatge d'altres 400,

aquest últim fora d'ordenació i afligit de aluminosis, pel que quedaria fora de les futures instal·lacions policials.

D'altra banda, l'Ajuntament de Benicarló preveu passar pel plenari d'aquest mes el conveni que signarà amb els propietaris afectats per les obres d'emergència que es portaran a terme aquest estiu en el litoral nord la ciutat. l'alcalde de Benicarló, va explicar que s'ha aconseguit contactar amb la major part dels propietaris afectats per aquestes actuacions d'urgència, excepte un. El municipi va assenyalar que el conveni a signar amb els propietaris serà similar al que es signà en el seu moment amb els propietaris afectats per l'obertura del tercer tram de Corts Valencianes, així com de la carretera de Càlig. Gràcies a ell els propietaris fan la cessió gratuïta dels seus terrenys a canvi de l'aprofitament urbanístic. "Els acords van per bon camí, i tal com vinguen els afectats s'aniran signant convenis. Posteriorment, l'acceptació d'aquests convenis s'haurà de passar per plenari i automàticament anirem a la Direcció general de Costes a donar-los els terrenys", va detallar Domingo. L'alcalde va recordar que aquesta actuació d'urgència per a consolidar els penya-segats i evitar el despreniment de més propietats i cases "beneficiarà a tota la ciutat però especialment als propietaris dels habitatges de primera línia de costa".

PER L'ESCOLA PÚBLICA

text NATÀLIA SANZ

Prop d'un miler de persones es van manifestar dissabte a Benicarló per a reclamar una educació pública de qualitat i en contra de les retallades en les escoles i instituts de la ciutat. Els col·lectius de les AMPAS, juntament amb els claustres de professors i diversos sindicats d'educació, van convocar als manifestants a una protesta silenciosa i pacífica que va tenir el seu epicentre en la plaça de la Constitució. Allí es van desplegar les pancartes i es van encendre les espelmes que van servir per a enllumenar la nit. També es va llegir un manifest en el qual es van rebutjar les retallades en educació. L'acció reivindicativa s'uneix a la que professors i AMPAS estan desenvolupant en els col·legis i instituts públics de la ciutat contra les últimes mesures preses en matèria educativa. Precisament la passada setmana els centres escolars van ser el centre de reunió dels tancaments que els reivindicatius col·lectius van realitzar de cara a la ciutadania.

CONFERÈNCIA EN LLENGUATGE DE SORDS

text NATÀLIA SANZ

Les conferències de l'associació Maternitat i Criança de Benicarló ja poden ser seguides per persones sordes. L'entitat va oferir un traductor al llenguatge de signes en l'última xerrada a càrrec del psicopedagog Joan Ferré i continuarà oferint aquest servei en les pròximes dues ponències programades. Maternitat i Criança va acudir a Fesord i l'Associació de Sords de Castelló després que una sòcia sorda sol·licitara aquest servei, i és que és un requisit bàsic acreditar que alguna persona amb aquesta discapacitat assistirà a la xerrada per a oferir un traductor voluntari. Temes tan importants com el llenguatge com desenvolupament intel·lectual, l'educació i les relacions familiars ja podran arribar a totes les mares independentment de la seua discapacitat. Les gestions realitzades per l'associació han permès resoldre la petició d'una mare sorda que encara amb ganes de participar en les xerrades no podia fer-lo pels problemes d'audició. Maternitat i Criança va contactar amb l'Associació de Persones Sordes de Castelló (A.S.C), i amb Fesord, que han posat a la disposició de l'entitat un intèrpret voluntari després de molts tràmits i gestions per part del col·lectiu benicarló. A canvi, Maternitat i Criança assumeix les despeses de desplaçament del voluntari.

Dissabte passat, coincidint amb la segona conferència en l'agenda d'activitats de Maternitat i Criança, va tenir lloc ja la primera xerrada traduïda al llenguatge de signes. En aquest cas, el psicopedagog Joan Ferré, va abordar els punts més destacats del llenguatge com desenvolupament intel·lectual. "La mare pot ara acudir a totes les xerrades i està molt contenta perquè el comptar amb un intèrpret al llenguatge dels signes li permet fins i tot formular preguntes", explicaven des de la junta. Per a poder oferir aquest servei, els ponents han de lliurar amb antelació els detalls del seu discurs a

l'intèrpret amb la finalitat de que aquest pugui preparar-se el seu discurs amb el llenguatge dels signes. Cal tenir en compte que la temàtiques d'aquestes xerrades pot recórrer a l'ús d'un llenguatge més especialitzat. A més, durant la xerrada s'estableix una pausa per a permetre al traductor descansar durant uns instants. Maternitat i Criança oferirà dissabte que ve 25 de maig una nova xerrada. En aquesta ocasió a càrrec de Sara Soro, educadora social i experta en ensenyaments no reglats que durà per títol: "L'educació tradicional enfront dels nous corrents educatives". Finalment per a l'1 de Juny, la psicòloga perinatal Sara Jort ha preparat una ponència que es cridarà: "Des que ha nascut el meu bebé, què em passa amb la meua mare i la meua sogra?" Les conferències tenen lloc a les 11h en la sala de conferències de la segona planta del Mucbe.

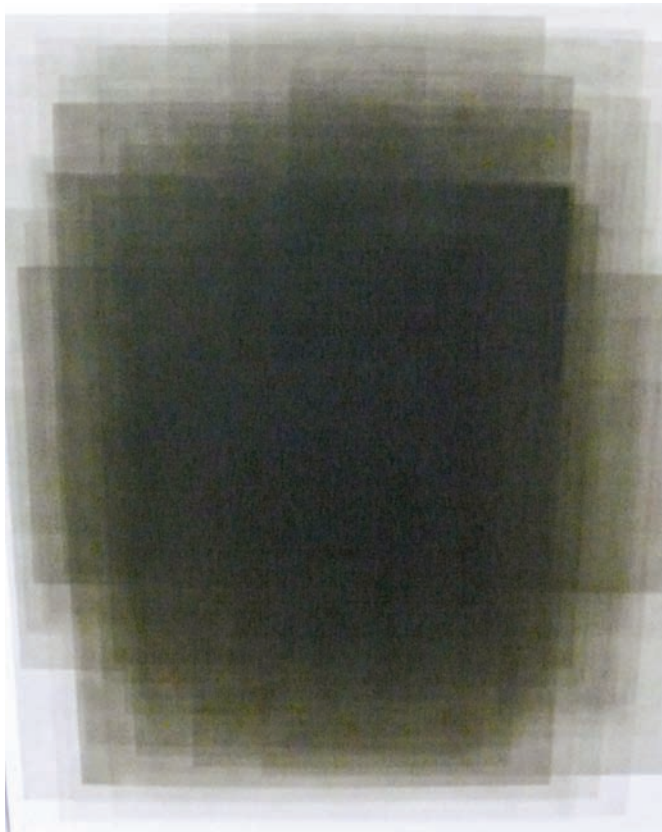
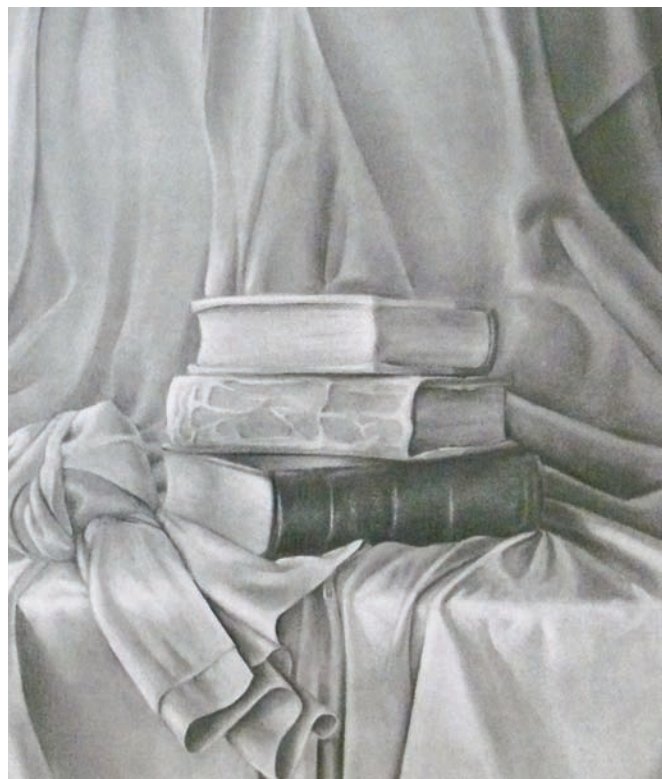
El Mucbe exposa les obres guanyadores del XX Concurs de Primavera

text REDACCIÓ

Fins el 19 de maig es podran visitar al Mucbe les obres que han participat en el XX Concurs de Primavera de Dibuix i Pintura. Irene Furió, en dibuix, i Alfredo Altabás, en pintura, han estat els guanyadors d'aquesta edició.

El Mucbe acull fins al proper 19 de maig l'exposició de tots els treballs que s'han presentat al Concurs Local de Primavera de Dibuix i Pintura, que enguany ha arribat ja a la vintena edició. D'entre totes les obres presentades (24 pintures i 12 dibuixos), Irene Furió ha estat la guanyadora en la categoria de dibuix, amb l'obra Silenci, mentre que el segon i el tercer premi han estat per a Martina Gil (amb Els llibres) i Francisco García (per Somni faller). Pel que fa al premi de pintura, el guanyador ha estat Alfredo Altabás, per l'obra Introspecció.

El segon premi ha estat per a Ana Bueno amb Tormenta marina i el tercer per a Pilar Gellida, per l'obra Reales Alcázares.

BENICARLÓ LLUITA PELS ACCESSOS AL CENTRE COMERCIAL VUIT ANYS DESPRÉS DE LA SEUA INAUGURACIÓ

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló espera el desbloqueig dels futurs accessos al centre comercial. Només amb l'autorització de Carreteres per a construir-los, asseguren, es podran atorgar noves llicències en el recinte. L'empresa que ho explota, Floirac "és la primera interessada a solucionar el tema", va detallar Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló. I és que des que en 2005 s'inauguraren les instal·lacions aprofitant l'antiga fàbrica de mobles Palau, el centre comercial ha estat pendent d'un fil per culpa dels seus accessos.

L'últim projecte es va lliurar, amb els modificats requerits, en el mes d'octubre. "Ens van demanar una ampliació de les il·letes que van a parar a la rotonda d'accés. Nosaltres ho comunicarem a Floirac, qui va refer el projecte i ho va tornar a presentar", va explicar l'alcalde Marcelino Domingo. "Al desembre vam reclamar que ens donaren la resposta, però a dia d'avui no ho han fet encara", va lamentar Domingo. L'objectiu de les obres és rebaixar l'índex mig de densitat del trànsit que passa per la zona. L'alcalde de Benicarló va explicar que "quan ho informen favorablement, donarem

trasllat a Floirac perquè l'empresa els execute. El projecte ho han fet ells i la rotonda la fan també ells, no ens costa res a l'ajuntament". En principi el consistori només hauria d'aconseguir els terrenys necessaris per a poder realitzar les obres, atès que la construcció de la rotonda afecta a diversos propietaris. "Ací va un pla especial que ja està aprovat, però cal aconseguir els terrenys per a poder fer els accessos. Els terrenys es poden expropiar" va dir Domingo. La celeritat que reclama el consistori, no obstant això, xoca amb la lentitud ministerial. "El ministeri és reticent a posar una rotonda en una carretera que encara té aqueixa condició. Però el desviament s'està fent i ara ens diuen que en el 2015 estarà acabat, és un termini de temps molt curt" va puntualitzar l'alcalde, qui va lamentar que "estem encallats en una sèrie de paperassa". Les intencions del consistori són solucionar el tema ràpidament "per a poder donar les llicències d'activitat que falten i donar tota la seguretat al centre comercial", a més de permetre l'obertura de nous negocis en els locals que romanen tancats. En aqueix sentit l'edil d'Urbanisme, Pedro López, va recordar que "l'empresa gestora vol l'informe favorable, perquè són els primers interessats". Des del consistori s'espera en el pròxim mes es done solució al tema i que les obres s'inicien de forma ràpida.

EDITORIAL

884

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Residus Urbans, continuen fent massa mala olor

Per fi se n'ha adonat la Generalitat que les plantes de residus, a banda de ser rendibles, cal controlar-les de molt a prop. I la de Cervera, per suposat no podia ser una excepció.

Compromís va ficar damunt de la taula, ja fa un temps, a partir de la seua denúncia, possibles irregularitats en el tractament de la brossa que allí es dipositava. Conselleria, com sol fer quasi sempre als requeriments de l'oposició, inicialment es va tancar les orelles (i possiblement també el nas), fins que la cosa no ha pogut aguantar més. I per fi, la maquinària burocràtica de la nostra alentida Generalitat, a través la Conselleria d'Infraestructures, ha admès l'existència d'irregularitats en el funcionament de la Planta de Tractament de Cervera i... enviarà el seprona. Com diu la dita, més val tard que mai.

Ara el que cal és que es fiquen les piles i comproven

aquestes irregularitats que poden ser perilloses per a la ciutadania i el medi en general. Com hem dit, per això ha requerit el Seprona perquè vigile alguns aspectes que poden ser repercutibles de contaminar la zona i, de retruc, afectar la població. Així, la denúncia fa esment de residus que s'acumulen, que al ser triturats no es pot determinar al seua composició, sobre el terra del paratge de la Bassa que no de la zona determinada per això, i que podria ser susceptible de contaminar, per les filtracions dels seus lixiviats.

I és que les passades pluges intenses ocorregudes durant el que portem de final d'hivern i començament d'aquesta primavera han ficat en evidència l'acumulació de tolls que s'acaben filtrant i que després van a parar als aqüífers de la partida de La Bassa.

I si amb això no en tindríem poc dels problemes que ens esta portant la gestió d'aquesta planta, a més, ara resulta que el Consorci està enviant rebuts amb recàrrec als contribuents que van presentar al•legacions, que encara no s'havien resolt. És allò de si no volíem caldo... dos tasses.

El regidor Serrano ja ha indicat que ha estat un error de tramitació del Consorci i que la gent pot anar a l'ajuntament per a tramitar la queixa que ells ja els hi la faran arribar.

Independentment que el regidor Serrano es fique a disposició de la ciutadania, al cap i a la fi és la seua feina i per això cobra, esta mateixa ciutadania al final el que està notant és que l'únic interès que mou "la merda" són els diners i no realment el que hauria de ser, l'interès públic i el benestar de les persones i del seu entorn.

Per molt que ara s'envie al Seprona o que un regidor tramite les queixes de les seues "errades".

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per al nostre ajuntament. Sí, tot i que penseu que ens begut l'enteniment, si fan una cosa ben feta cal dir-lo, i la maquineta eixa de pagar rebuts que han ficat a l'entrada de la casa gran, a banda d'anar mol bé, estalvia temps i feina. Han fet un bon pensament. Només un però, tal volta caldria que la ficaren a un altre lloc, o posició. Només ho diem perquè qui l'utilitza sembla un espill saludant a tot aquell que entra a fer un tràmit. Només els hi cal ficar el cap per veure el que teglegen!

Panissola: aquesta gent del PP cada dia ens ensenya més com realment són, com fa quaranta anys. Doncs, no se'ls ocorre, ara, a un institut d'investigació proper als "populars" (?) proposar que s'haja de pagar per anar a votar dient que el vot dels rics és més important que els de qui no ho són. El que comentàvem... no han canviat gens ni mica. Una panissola és poca... un bon cabàs! Definitivament no poden amagar el que són. Diu la frikipèdia que facha= rico.

twitter: @Elstafaners

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

SORTIDA DE L'IES JOAN COROMINES AL PARC NATURAL DE LA TINENÇA

text i foto REDACCIÓ

El passat dia 10 de maig, just a l'endemà de la festa de Sant Gregori, els alumnes de 4t d'ESO i 1r de batxillerat van poder gaudir d'una eixida a la Tinença.

Després de pujar a Fredes amb autocar vam iniciar el recorregut pel sender que en surt cap al mas del Peraire, un camí que és una magnífica miranda sobre tota la plana del Maestrat, fins al punt que es poden identificar tots els pobles del litoral, fins i tot llocs tan emblemàtics com el puig de la Nau o, fins i tot, mar endins, les illes Columbrets.

El caminet, que altres voltes havíem recorregut, va ser tota una sorpresa, ja que hi havia un gran nombre d'arbres tombats a causa de les grans nevades d'esta primavera. El cas era que la gran majoria d'arbres, per massa jòvens, no havien rebut encara mai una nevada significativa; este fet, conjuntament amb el terreny tan assaonat, va fer que molts arbres apareguessen gitats a terra. Quatre esgarranys per ací, quatre entrompassades per allà, al cap de la correguda vam anar superant la cursa d'obstacles.

Després de passar pel peu de l'espectacular Roca Blanca, vam arribar al mas del Peraire, on vam poder observar una femella i un mascle de primaveres que el professor J.A. Muyas havia capturat amb les xàrcies. Després de l'anellament, vam acudir al lloc on hi ha les xàrcies parades i on un barba-roig provava de fugir-ne sense sort.

El mas del Peraire és, per ell mateix, un indret absolutament privilegiat. L'espai va ser adquirit per la fundació mediambiental Enrique Montoliu de València. Allí s'hi troben algunes de les joies botàniques del massís del Port i de la Tinença, com ara la insectívora

violeta d'aigua (*Pinguicula dertosensis*). L'indret és, a més, una microreserva de flora estrictament protegida en la legislació valenciana.

La baixada cap al barranc del Salt, com sempre, plena d'emocions i algunes culades. En arribar a baix, els més templats es van allargar fins al Salt (d'en Robert), on els més valents encara s'hi van remullar el cos. A poc a poc, sempre ben alimentats i abeurats, vam anar tocant camí de la Tenalla per una pista planera que poques emocions més ens va oferir. Per voltes de les 5 de la tarde, després que algunes nuvolades isquessen pel darrere de les muntanyes de Benifassà, vam fer cap al pont del pantà d'Ulldecona, on l'autocar ens estava esperant.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

LA FILOXERA

M A G A Z I N E

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Cria fills

Ja fa temps que havíem escoltat alguna que altra d'història del que va ser col·laborador d'aquesta casa, Gozalbo. Però ara, amb aquesta imatge, sens dubte ho confirmem de totes, totes. Ja sabem per quina raó ens va deixar i se'n va anar a fer de comentarista esportiu del bàsquet! Sí, i després ens dirà que treballa molt, fent cròniques i que no pot fer una misera columneta en aquest mitjà. Els tafaners, que de tot ens assabentem, per fi hem descobert a què es dedica realment: a fer-se fotos amb les presentadores dels partits de l'eurolliga! I després ací ens diu que està molt atafegat, estressat, esmaperdut i garratibat. Ja, i alguna cosa més que acaba amb tat!

Sant Gregori 1

La veritat, açò de Sant Gregori ja no és el que era. Fins i tot va i els mestres li contraprogramen una vaga general d'ensenyament.. a algun inspector se li devia alegrar la cara en veure que Benicarló no comptaria en els percentatges de participants en l'aturada! Però bé, no ho diem per la romeria en sí, que està bé, ho diem perquè abans amb la piloteta i les tómboles en teníem

text LA COLLA DE TAFANERS

més que de sobra de paradetes. Deixem fora Pepito el polero, que amb aquella vespa frigorífica trucada segurament en contra de moltes normatives europees, o ocupava més que el lloc d'una moto i en ajudava a combatre la calor a força de polos de gel. Ara, amb tanta pistola d'aigua i espuma la cosa ha eixit de mare de tal manera que la jovenalla pareix que estiga buscant un lloc en un concurs de "miss camiseta mojada". Ara hi acaba xop fins l'apuntador. Bé, i no diguem de les paradetes d'eixes de polseres personalitzades, que n'hi ha un fum i cadascuna amb preus diferents. Has d'anar mirant-les totes perquè d'una a l'altra moltes vegades se'n va de més del doble el preu. Deu ser això del lliure mercat, no? O tal volta

hem d'aprendre com fan als basars dels països del Magrib, que s'ha de regatejar? En fi, que açò ha canviat de totes, totes.

Sant Gregori 2

I ja que parlàvem de canvis, hi ha una cosa obstinadament inalterable: els benicarlantos preferim posar el carro davant de les haques. Compte, no és per criticar, només fem la nostra reflexió en veu alta per intentar millorar, després cadascú es lliure de fer el que calga, faltaria més, però al que anàvem, no seria millor, en la romeria, canviar la disposició dels cavalls que l'acompanyen? Normalment sempre van al davant o pel mig, i ja no per seguretat, que també, sinó pel fet que, com s'ha comprovat al llarg de la història, els amos no els porten cagats i pixats de casa i s'ho van fent al llarg del recorregut, els animalets, de manera que el camí es converteix en una mena de gimcana en què has d'anar evitant bonyigues i aquella classe de coneguts que ja sabeu. Si anaren al final de la romeria no acaminariem tots més tranquils? Bé, encara hauríem d'anar evitant els clots que l'ajuntament, dos dies abans, s'ha deixat per apanyar.

Sant Gregori 3

Ací no acaba la cosa perquè per damunt de les caguerades amollaren el sant de cap de colla obrint la romeria. Però on està el protocol, tan finets que ens pensem que som? Reina i dames a rebolcons, entre els polítics i al pobre l'alcalde de Peníscola, que havia vingut en representació de sant Antoni a fer-se la foto, ningú no li va fer ni cas!

Sant Gregori 4

Un dels millors episodis va ser l'ofici religiós de campanya. Així que vam arribar a l'ermita, comença la missa i el mossén ha de perdre la veu contra l'exèrcit de "muñecas

ve de la p gina anterior

chochonas” que es atacaven per totes bandes. Quin guirigall! I mentre la gent hi anava arribant de manera esglaonada, que es diu, al darrere de l'altar, en comptes de confessar els fidels que havien de combregar, ja preparaven els primers cubates i van torrant llonganisses. Ah, i l'aigua de les pistoletes! Encara sort que la que passava per davant el mossén la podíem donar per beneïda.

I l'estrela convidada

El colofó... No va i apareixen els inefables periodistes de Canal9 (del que en queda de Canal9)? Algú va poder veure el paripé de notícia que ens dedicaren a l'informatiu? Que si paperines de romer i confits es repartien a l'ermita, que si La Sotà van ballar balls recuperats que només es ballen a la festivitat de Sant Gregori... Sí, en concret la Jota de Càlig i la d'Alfarb!!! Els de Càlig encara rabien ara! És evident que a l'emissora autonòmica s'han quedat els millors professionals.

Més tifes

Si a dalt parlàvem de les cagades

dels matxos, què n'hem de dir de les dels animals de companyia que passen, amb els seus amos, pels poble? Fixeu-vos en la imatge per imaginar com deuen d'estar d'emprenyats els veïns del carrer d'en Febrer Soriano, que han penjat cartells “demanant” que les necessitats dels animal no es facen damunt de les voreres. I és que aquesta problemàtica és més que endèmica del nostre poble. Ni pipicans del regidor Marzal en la seua època, ni ordenança del faraó Kuen-ka, en la seua (com el trobem a faltar), ni multa que no s'imposa mai... Ací els carrers són cagadors públics amb el vistiplau del nostres governants. Segur que les multes als desaprensus incívics que passen els seus animals de companyia pels nostres carrers i els deixen alleujar-se allà on volen, es poden comptar amb els dits d'una mà. Com és que a d'altres pobles ho han solucionat i ací cada dia n'hi ha més? I a vore, que a la majoria ens dóna igual si no ens toca la loteria... preferim els carrers nets.

La LEPR

Així es com passarà a denominar-se d'ara en avant la varietat meridional de l'espanyol abans coneguda com andalús: Lengua Espanyola Propia de la Región Andaluza (LEPRA) A València ja se senten campanes i el PP ha proposar dedicar una sèrie monogràfica de plens a les Corts, entre octubre i falles, a debatre sobre un nou nom per al valencià de cara a una futura reforma de l'Estatut que l'adeqüe millor als nostres (?) signes d'identitat. De fet, ja s'han filtrat algunes propostes realment

viables i una enquesta de Canal 9 confirma que el tema és ara mateix el segon motiu de preocupació de la població valenciana (el primer segueix ostentant-lo Zapatero). Veieu: LHPHCV, LPCVCV i LDSTPTMCGONTTCV. Per raons òbvies, ens veiem obligats a desplegar-vos l'última proposta: Lengua de l'òstiaputamcagoentotja de la Comunidad Valenciana. Com encara no han fet el mapa definitiu, us deixem el de l'Aragó perquè us aneu fent cinc cèntims de com podem quedar amb tanta sigla destarotada, com LAPOLLA.

Me llaman el desaparecido

Com que cada matí no tenim altra faena que llegir els bans del JUZGADO DE LO SOCIAL NÚM. 4 DE LOS DE CASTELLÓN, ara ens fem eco d'una informació de servei públic. Hem vist que es busca una persona i posem el nostre modest mitjà al servei de la Justícia reproduint l'ordre de cerca i captura: EH, QUE EL JUTJAT DE CASTELLÓ CITA A COMPARÈIXER EL CLUB FÚTBOL SALA BAIX MAESTRAT -CLUB BENICARLÓ FS-, perquè se

halla en ignorado paradero. Ara fem broma, però a la vista de les últimes actuacions del Consistori, què vos jugueu que aquesta ronda també la pagarem entre tots els benicarlandos?

D'IMPOSTOS INVENTATS

L'ajuntament "popular" de Benicarló, per mirar d'apaivagar la fallida monumental dels comptes públics, originada per la nefasta gestió del PP, en tots els àmbits i institucions on (des)governa, es dedica a assetjar als contribuents amb nous impostos i "apremis", ni que siga per serveis que no presta. Tal és el cas de la (no) recollida d'escombraries, al veïnat del nou vial de les Corts Valencianes, als què pretén obligar-los a pagar, per més que als dos anys d'obert encara no ha dotat de contenidors, ni presta la recollida subsegüent, com a la resta del poble. La tal desatenció municipal obliga a les famílies afectades a colgar o cremar els residus domèstics generats o, fins i tot els què ho tenen més a prop, a dur-los a la ratlla del terme de Peníscola, als contenidors d'allà. Heus ací com es van acomplint (!?), fil per randa, les "promeses" electoral(iste)s "populars" de posar-nos "en buenas manos". Quina barra!

DONDE DIGO DIGO..

El ministre d'exteriors, de cognom compost i falsament àton –és Margalló, amb accent- ha exhibit el servilisme més pregó, davant el premier ultra del govern israelià, Netanyahu, en retirar la "pretensió" d'obrir una oficina diplomàtica als territoris dels palestins, il·legalment ocupats per l'exèrcit jueu.

Així de fràgils i inversemblants són les promeses del govern del PP i així de titelles es mostren els "populars" amb els qui manen de veritat: Rajoy front a Merkel, Gallardón front a Rouco i, ara, Garcia-Margalló front a Netanyahu.

Per si algú no ho tenia ben clar encara...

Marc Antoni Adell

GRAU&FOLK en MACADAM BIKERCAFÉ

El divendres van actuar al Macadam Bikercafé, al Port Esportiu de Benicarló, els Grau&Folk, que deleitaren al públic amb una selecció de cançons molt variada, sempre amb un referent de qualitat, sense deixar de banda algunes peticions.

Esperem poder escoltar-los de nou ben aviat!

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Dissabte 18 i diumenge 19

"La manzana de la discordia"

versió de Josi Ganzenmüller
Hora: 18.30h (dissabte) i
17.30h (diumenge)

"Somni d'una nit d'estiu" de
William Shakespeare
Hora: 18.45 h (dissabte) i
19.45 h (diumenge)

Fi de curs de la Escola de
Teatre l'Escenari

Lloc: Auditori
Entrada gratuïta

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text **EL LECTOR**

He de reconèixer que el que fan vostès no ha fa ningú. Si, senyora Garcia, si hi ha una cosa que els distingeix del que es dediquen a fer coses paregudes a les que fan vostès (revistes locals, per exemple) és que de vegades passen per damunt d'allò que tothom espera i ens sorprenen. Per exemple, aquesta setmana. Segurament tothom esperava veure fotos de Sant Gregori o de l'absurda cursa eixa dels "autos locos", gràcies a la qual va estar interromput el trànsit al nostre poble durant bona part del dia i, fins i tot, més d'un va haver d'anar a recollir el seu cotxe al dipòsit municipal amb una bona multa al parabrises. També un raconet dedicat a alguna festa típica com aquella dels "coros y danzas" que tant agradaven al funest règim anterior. Però no, vostès a la última, a les xarxes socials. Ni més ni menys que un grup del Facebook on una colla de gent opina sobre allò que hem de ser, pensar, creure i haver fet per tal de considerar-nos dignes de portar el qualificatiu de "benicarlandos". Efectivament falta organització, perquè allà es barregen tot tipus de coses, moltes d'elles de difícil enquadrament. Podem llegir autèntiques bajanades al costat de comentaris molt assenyats i coherents. Ja sé que això que vaig a dir és una utopia extrema, però penso que també s'hauria de cuidar una mica l'ortografia, que moltes vegades fa mal a la vista de llegir algunes coses. Però això és el que té una cosa tan lliure i oberta com és aquesta aplicació informàtica que ens permet opinar, posar fotos, vídeos i tantes altres coses per a gaudir dels seus usuaris.

Anava a seguir escrivint al voltant del número de la setmana passada, però acabo de sopar i he vist i sentit a

callar i a tragar. Ens ho empassem tot i els votem amb gran goig. L'orgasme electoral ha estat permanent al llarg de les darreres votacions: rius i rius de corrupció, de nepotisme, de prevaricacions, de bombolla immobiliària... i nosaltres els tornem a votar. Massivament. Que les urnes siguem el tribunal que els absolga, així tenen carta blanca per a seguir amb les seues maniobres. Definitivament som imbècils.

A la pàgina nou ens parlen de la romeria de Sant Gregori. Jo li vull fer un suggeriment amb tota la generositat de la que soc capaç. Mire, senyora Garcia, aquest text l'haurien de guardar a una carpeta y utilitzar-lo els propers anys. Si la foto que l'acompanya és més gran, ompliran més espai. Jo espero que en aquesta revista ens conten alguna cosa més de la festa. Podríem dir que la cara "B" de la mateixa, que segur que la hi ha.

Els tafaners parlen de la celebració de l'ascens a la divisió d'honor de l'equip del futbol sala eixe que recorda la lletra d'una cançó del Julio Iglesias ("tropecé de nuevo con la misma piedraaaa...!"). Efectivament, el nostre poble ha posat el pavelló, els aficionats i part dels diners i se'n van a celebrar-ho a la roca. Perfecte, senyors tafaners, no sé de què es queixen. Que se'n vagen a jugar al Peníscola. Si algú vol tindre un caprici, que se'l pague ell. Em sembla que nosaltres ja en vàrem tindre prou amb la darrera aventura del futbol sala al nostre poble, on es van enterrar un bon grapat de bitllets. Espero que no ens torne a passar i espero que hàgim après la lliçó.

M'ha semblat impressionant la foto de la pàgina dinou. La posa del regidor més esportista de tots no té preu. Vamos campeón!

la tele una notícia que quasi bé m'ha fet bossar de fàstic. Han dit que al parlament valencià (així, en minúscules) s'ha aprovat no sé quina merda per la qual s'ha proscriu el terme "País Valencià", han beneït la segregació lingüística i han equiparat la utilització del terme "Països Catalans" amb l'Alemanya nazi. Com no pot ser d'una altra manera, el nostre inefable Mundo ha contribuït amb el seu vot a aquest colossal disbarat. Mentre aquesta colla de filibusters de la cultura i paladins de la ignorància aproven aquestes merdes, les notícies no poden ser pitjors: el País Valencià lidera l'augment de la pobresa. Però ells tant se'n foten. Se'ns foten a la cara i nosaltres a

ENTREVISTA AMB JOSEP USÓ

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Josep Usó i Mañanós (Vila – real, 1959), acaba de publicar *Una història amb sol i ombres* (Onada edicions), amb la qual va guanyar el premi Vila de Puçol, una novel·la que es desenvolupa entre els anys 1972 - 1976, l'acció es situa a Vila – real i a Xile, són els anys del colp d'estat del general Pinochet a Xile i de la mort del general Franco i del començament de la Transició a l'estat espanyol. És una història en què de diverses maneres, se'ns presenta el domini d'unes persones sobre unes altres, on els poderosos atempten contra la dignitat i la vida dels altres d'una manera sovint molt cruel. De tot això hem parlat amb l'autor.

Com li va sorgir la idea de relacionar el País Valencià dels darrers anys del franquisme i El Xile de Pinochet?

Vaig començar la història a partir de la imatge d'un borratxo desconegut a la dècada dels setanta. En aquells moments, jo era un xiquet i també ma mare i la meua àvia eixien a prendre la fresca. Evidentment, mai vam vore passar cap borratxo semblant, però Vila-real sí que té una història de relació amb l'alcohol. Jo encara he conegut moltes destil·leries i d'aquesta ciutat, els pobles veïns en dient allò de "Vila-real, el poble de l'alegria. Més de cent tavernes i cap ni una llibreria". Una vegada escrita aquesta primera escena, em calia trobar un motiu per fer que aquest desconegut beguera. I em semblà que beure per oblidar una història d'amor era un poc vulgar. De manera que vaig pensar en trobar un remordiment terrible. En un primer moment, però, tampoc tenia pensat relacionar-ho amb Xile. Aquesta idea em vingué després. Jo, quan comence una novel·la, no sempre sé com acabarà.

Tant en aquest llibre com en *La senda llarga*, el representants de l'església catòlica no ixen gens ben parats. Manuel Sebastià no té ni un punt de caritat cristiana.

Manuel Sebastià és un personatge

que dona molt de joc. Ho és perquè, fins i tot ara, es tendeix a considerar que una persona que té un ofici determinat, ha de tindre també un comportament acord amb alguns comportaments ètics. Així, es considera que qualsevol metge ha de ser una bona persona, que qualsevol mestre ho ha de ser per vocació i també, i molt especialment, que qualsevol ministre de qualsevol religió, en especial els capellans, han de ser unes persones molt preocupades i complidores de la moral cristiana.

Malauradament, molt sovint veiem que això no sempre és així. En especial, en els darrers anys ens hem trobat amb nombrosos casos en els que molts capellans s'han vist involucrats en assumptes d'abusos a menors. Només cal recordar, per no furgar en casos més propers, el cas terrible d'Irlanda, on la institució ha hagut de demanar perdó públicament a les víctimes, o als Estats Units, on han hagut de pagar una veritable fortuna per evitar anar a uns judicis que de segur tenien perduts.

En altres religions, supose que passarà el mateix. Hi haurà bons ministres i de roïns. Manuel Sebastià és un individu que s'ha buscat el seu lloc de predador de la mateixa manera que ho fan altres com ell. Tots hem llegit casos de monitors de colònies, mestres, monitors de gimnàs, etc, oficis en els que s'està prop dels joves, que han acabat involucrats en casos d'abusos. De fet, al final, resulta que pot ser el seu problema es podria haver resolt d'una millor manera.

Si es vol, ací també es podria

Entrevista

buscar un paral·lelisme amb la hipocresia que impera a la nostra societat; en realitat, un pecat, o un delicte, només ho és si t'engampen. Si ho pots ocultar, no passa res.

El cas del capellà de *La senda llarga*, és un poc diferent. Allà, el personatge d'Evaristo és un vividor. Ell, des de menut, el que vol és viure sense treballar. I aleshores, el que se li acut és anar-se'n al seminari primer i després, aprofitar el nou estatus que li ofereix ser capellà per viure el millor possible. Com a única documentació per crear aquesta mena de personatges, fa anys em vaig comprar, i de segona mà, *La vida sexual del clero* de Pepe Rodríguez (Ed B, Barcelona, 1995). Allà n'hi ha per triar i remenar.

El moment en què Patricio Gálvez descobreix que havia estat torturant Gladys perquè el general Pinochet s'havia jugat un sopar, és un moment especialment cruel de la novel·la, que defineix perfectament el personatge. L'ha documentat en algun fet real?

Patricio Gálvez és un personatge completament imaginari. L'únic que necessitava per transformar-lo del Comandante Gálvez en el borratxo, és una raó prou poderosa com per girar-li tot el seu món del revés. Aleshores vaig pensar que la consciència seria un bon recurs. Crec que ell és, en últim terme, un home honest. Com a bon militar, no discuteix cap de les ordres que li donen. Quan, finalment, descobreix el perquè de tot plegat, aleshores busca refugi en les seues creences. Però creuar-se amb Manuel Sebastià l'obligarà a cercar altre refugi.

D'altra banda, aquesta excusa de l'obediència, sempre l'esgrimeixen els militars quan la situació se'ls torna en contra. Ja ho feien els membres de les SS a l'Alemanya nazi, els torturadors argentins o xilens, i, en general, tots aquells que s'excusen en l'autoritat d'altres que "els obliguen a fer el que no volen". Com ara "hem hagut d'apujar els impostos, que no ho volíem fer, però ens ho han manat així". La meua àvia, que era sàvia, d'això en diria "excuses de mal pagador".

El personatge de Patricio Gálvez

ve de la p gina anterior

mor rossegat pel sentiment de culpa i la mala consciència, ¿ha volgut mostrar com un règim dictatorial és capaç de destrossar fins i tot els qui li donen suport?

En un règim dictatorial, es fa el que li rota al dictador. I aquest, normalment, és un personatge d'intel·ligència escassa. Astut, cruel, venjatiu i implacable, tant com vulgareu, però no solen ser massa brillants. Ni tan sols Napoleó era tan bon general com se'ns ha volgut fer creure, ni Franco tan bon general, ni Hitler va passar de soldat de primera classe a la guerra del 14. Però tots ells, Pinochet també, acaben essent uns monarques absolutíssims, emparats i recolzats per aquells que xuclen de la mamella que el dictador manté immòbil. Aleshores, quan s'adonen que tots els seus desitjos es compleixen, perden el món de vista i obliden que tenen servidors que estan disposats, per riure'ls la gràcia d'un mal acudit, a cometre qualsevol barbaritat. Si algun d'aquests té consciència, en adonar-se del que ha fet o està fent, crec que té motius per tornar-se boig.

Remigio Estepa i sobretot Bernardo Pérez fan tranquil·lament el salt del franquisme a la democràcia. El no haver passat comptes amb el règim anterior, ¿seria la causa de la mala qualitat democràtica que tenim?

Quan a la "Transición", jo era molt jove. Vaig nàixer el 1959, el mateix any que es va estrenar "Con faldas y a lo loco". Aleshores, jo escoltava que algunes persones majors reclamaven la "Ruptura", però mai ningú no em va explicar clarament el que volia dir allò. D'altra banda, quan es feien els primers mítings, jo recorde que molts candidats es presentaven com a "demòcrates de tota la vida". El mateix Fraga en pot ser un exemple de llibre. El problema que tenim ací, i ara crec que es veu prou clar, és que ningú ha pagat pel que va fer. Així, tenim el país ple de fosses comunes, hi ha tot de temes que no es poden ni esmentar, i estem arribant al punt que el nom de les coses ja és considerat com a subversiu (ara, anti-sistema). D'altra banda, el sistema ens pot plomar a tots impunement per a que

els seus mandarins continuen vivint com a reixos.

L'altre dia m'explicaven que Suïssa no entrarà mai a la Unió Europea perquè allà, només recollint un nombre de signatures, n'hi ha prou per convocar un referèndum. I en fan cada any, moltes vegades més d'un. En canvi, la condició per ser membre de la Unió Europea, és votar només als "representants" una vegada de tant en tant. I mentre, aquests poden fer, i fan, el que els dona la gana.

Les persones del poble es dediquen només a tafanejar, ¿vol representar, amb la seua presència i actituds, una societat immobilista i acrítica incapaç de propiciar cap canvi social?

Les persones del poble són dels anys setanta. Jo, que era jovent, recorde que la recomanació que més ens feien als meus companys d'institut les nostres mares, era la de "no posar-nos en política". Nosaltres, que erem joves, no en fèiem massa cas, però si alguna cosa he pogut desxifrar amb els anys, era que hi havia molta por i molta ignorància.

En la nostra societat, ara mateix, em resulta sorprenent que moltíssima gent, no trobe cap relació entre la situació de la societat i els nostres governants. Es considera que la crisi és una espècie de càstig diví contra el que ningú no pot fer res. Que ningú la podia preveure. I això és rotundament fals.

Però jo, que soc optimista de mena, pense que la gent no és ruca. Que només ha estat anestesiada per una enorme i llarguíssima campanya publicitària. I ara crec que es comença a despertar. Aleshores, algú haurà de donar explicacions. I més li valdrà ser convincent. La gent amb gana és mala de convèncer que no tindrà res per menjar.

Les dos principals víctimes de la història són dones, vosté ja va publicar l'any 2002, *Amor amarg*, una novel·la sobre dones maltractades, en aquest llibre ¿ha estat buscat que les dones siguin les víctimes o és casual?

Les dones són sempre, o casi, les que es cuiden dels fills. És així perquè per evolució són les que més es juguen, en la supervivència dels seus gens.

Aleshores, sempre són personatges importants, encara que en moltes ocasions se les vullga amagar o ignorar. Un exemple d'això és Lise Meitner, que va haver d'estudiar d'amagat a la universitat de Berlin, que el 1907 no admestia dones, que després va ser la ajudant d'Otto Hahn i que fou, de fet, la primera persona que va entendre les possibilitats de la fissió. Obligada a fugir el 1938 amb deu marcs a la butxaca, va arribar a l'institut Nobel de física de Suècia. A l'any següent, amb el seu nebot Otto Frisch com a col·laborador, va publicar un famós treball sobre els resultats de bombardejar urani amb neutrons. Sense aquest treball, els aliats, possiblement no haurien fabricat la bomba atòmica abans que els alemanys. Malgrat això, fou explícitament exclosa del premi Nobel de Química de 1944 que li fou concedit a Otto Hahn en exclusiva.

Crec que, justament per la seua importància, en totes les societats, el seu maltracte constitueix un important mecanisme de dominació. Des de fa anys, em crida l'atenció el maltractament a les dones en la nostra societat. I aquesta fou, segurament, una de les motivacions que em duagué, ja fa anys, a escriure un conte, Maria, que va créixer fins a convertir-se en *Amor amarg*, premi de novel·la curta de la Universitat de Lleida 2001; el meu primer premi literari important. Per escriure allò, només vaig haver de recordar les notícies que cada setmana apareixien als diaris o a la televisió. El meu problema és que, malgrat que es diu que cada vegada som una societat més madura, més preparada, més educada i amb més formació, les dones assassinades pel col·lectiu de marits/nuvis o exmarits/exnuvis no ha deixat d'augmentar.

D'altra banda, molts anys enrere, aprofitant una estada a Polònia l'any 1979 (ara en diríem un Erasmus; aleshores només estava obert per als estudiants de ciències experimentals i enginyeries), vaig visitar el camp d'Auschwitz amb uns companys. Allà vérem de què era capaç l'home. Molt més tard, vaig llegir Si això és un home de Primo Levi; que, per cert, també era químic de professió. Des d'aleshores, per descriure una escena cruel com un

ve de la p gina anterior

interrogatori, només de he tancar els ulls i pensar en un pavelló qualsevol d'aquells i recordar algun passatge o tal vegada una sola frase del col·lega Levi.

Però torne a insistir. Les dones són molt importants, sempre. Per aquest motiu, quan es tracta de sotmetre una societat, gran o menuda, és fonamental sotmetre-les a elles. Crec que són les més fortes.

Podríem dir que *Una història amb sol i ombres* és una novel·la per a no perdre la memòria històrica?

La meua intenció en escriure-la no era aquesta. No em considere prou savi com per escriure novel·la històrica. El que sí que recorde era a Pinochet caminant amunt i avall amb la seua capa en el funeral de Franco. L'únic cap d'estat que va vindre. També com, molt després, s'amagava de la possible extradició des de Londres, darrere d'una fingida malaltia. I recorde vore per la tele

les notícies de l'atemptat contra els advocats laboralistes, i el 23 de febrer, que jo estudiava a València i veia passar els tancs pel cantó de casa, a Burjassot.

Al capdavant, el que de veritat passa en aquesta història és que, quan jo comence a seguir al borratxo que passa cada nit pel mateix carrer, ell sí que té una bona història per explicar. I, a poc a poc, va cridant, o de vegades venen ells sols, als demés personatges. Tots ells em van explicant allò que ells volen per completar els interrogants que queden per omplir només amb el borratxo. I, a poc a poc, la cosa es va embolicant fins que veiem que només amb Vila-real no n'hi ha prou. I hem de fer un viatge fins el desert d'Atacama, on no he estat mai, per saber què és el que dugué des d'allà al nostre borratxo, al qui ara ja coneixem pel nom. I, inevitablement, anem prenent partit per uns o uns altres.

A mi, una cosa que m'agrada és quan algun lector em planteja si aquest o aquell personatge, en realitat és un

desalmat, una víctima o un botxí. Jo, que quan escric ho faig molt de pressa, quasi com si perseguís els personatges per saber on van i què diuen, estic content quan veig que són prou creïbles, prou reals, com per crear dubtes en aquells que lligen la història. I m'adone, moltes vegades amb sorpresa, que sí; que en realitat, he creat una ficció prou versemblant com per que algú pense si no hi haurà una experiència pròpia, al darrere. No n'hi ha cap.

Únicament afegir que, en *Una història amb sol i ombres*, el propi general Pinochet té un petit paper, interpretant-se a ell mateix. He procurat que quede molt malparat, com a persona i com a tot. És un petit homenatge a Victor Jara. Sempre m'ha sabut greu, perquè quan vaig escoltar *Et recorde, Amanda* per primera vegada, era cantada pel Raimon. I sempre m'ha agradat més aquesta versió que la original. I li devia una disculpa.

El Pàdel Indoor Benicarló, equip ja federat, s'imposà al Real Club Náutic de Castelló

text VICENT FERRER

El Pàdel Indoor Benicarló va presentar dissabte passat al seu equip federat. L'acte va coincidir amb el segon partit de lliga, que en aquest cas es va disputar en les instal·lacions benicarlandas. Els locals es van imposar a les parelles del Real Club Náutic de Castelló.

L'equip benicarlando estava compost per 16 jugadors: Santi Castell, Elías Esbrí, Guillermo Palau, Gabi Cid, César Gil, Román Arslan, Nacho Serena, Nacho Vicente, Carlos Febrer, Hugo Verge, Iván Ayza, Carlos Monfort, Joan Arnau, Jordi Tolosa, David Roca, que capitaneja Argimiro Seva.

En aquesta segona jornada de lliga van visitar les instal·lacions els jugadors del Real Club Náutic de Castelló. La parella composta per Argimiro Seva i Hugo Verge es va imposar per 6-4, 6-1 a David Fernández i Esteban Fortea. La parella dos composta per Santi Castell i Iván Ayza va fer el propi amb Iván Milá i Rafa Esperanza, en aquesta ocasió per 6-0, 6-2. Finalment, el tercer partit, els

benicarlandos David Roca i Nacho Serena, van vèncer a Felipe Urioste i José Traver, per 6-1, 6-1.

En la pròxima jornada de la lliga interclubs, de la Federació de Pàdel de la Comunitat Valenciana, l'equip de Pàdel Indoor Benicarló es mesurarà al conjunt vinarossenc del Club de Tennis Vinaròs, també a les instal·lacions benicarlandes.

DERROTA PER LA MÍNIMA I VIATGE ACCIDENTAT

text VICENT T. PERIS

Aquesta setmana he estat temptat de no escriure res. El senyor que em va contractar és insaciable. No en té prou que el papa s'haja fet subscriptor de La Veu i que de tant en tant li porte un sobre per alegrar-li la vida sinó que darrerament s'està posant una mica insolent amb moltes coses, però sobretot amb la meua nòvia. Que si ell també és un home de món i li agradaria vindre un dia a Barna a conèixer-la, que si li sembla molt interessant la vida que deu dur i bajanades semblants. Però el sùmmum va ser dissabte passat quan a l'hora de l'excursió per anar a vore el partit a les Alqueries se'ns va embarcar al cotxe. Ja em veus a mi a la part del darrere, tot apretat, mentre el papa pessigava la meua Margot –rossa natural, 120, 60, 120- i el bon home aquest intentava agarrar la mama pel bescoll. Quina pinta que féiem.

Pot ser (segur, vaja) semblarà increïble, però tampoc vam poder anar a presenciar l'últim matx que el CDB jugava fora de casa. Vam tornar a sortir de matí, amb la voluntat de sempre de fer noves amistats, dinar bé i acabar la felix jornada contemplant un interessant partit de futbol. No va poder ser, mala sort. Quan encara no estàvem a Alcalà, tots el mascles del cotxe, tret de mi, van començar les seues respectives aventures eroticofestives. El papa és un veterà i sap ser discret, però el senyor aquest de La Veu (l'amo li deien els homes aquells que escrivien ací abans) no té gens de tacte ni de mesura. Quan va vore que allò anava tot a una i als seients de davant hi havia marro es comprén que es deguera dir: aquesta és la meua. I va començar una aproximació insolent cap a la mama. Però, ai, no sabia amb qui es jugava els quartos. Fuig d'ací, tio malcriat, què s'ha pensat, marrano més que marrano! I és clar, el papa es va haver de fer l'ofés i no en va quedar d'altra que tornar-nos-en cap a casa amb un disgust que Déu n'hi do.

Però jo sóc un professional. Cada dia que passa ho tinc més clar. I no puc deixar la munió de lectors que em deu seguir sense la informació desitjada. Sóc inquiet i porto l'ofici a la sang. Si no faig futbol, faig qualsevol altra cosa. Per exemple, dijous de la setmana passada, aprofitant que havia vingut al poble per celebrar sant Gregori, vaig pujar a l'ermita amb la voluntat de fer un reportatge sobre les característiques antropològiques de la gent que compra torró a les

parades de Blasco de Catí i d'Agut de Benlloc. Vet ací però, que va ser inevitable anar a beure alguna cosa. Al costat mateix del restaurant de l'ermitori em vaig trobar algunes personalitats il·lustres. Un vicepresident de la diputació exjugador del Vinaròs i alcalde de Peníscola, un regidor d'urbanisme del poble del vicepresident de la diputació, un expresident del CDB conegut empresari local abans del peix i marisc i, atenció, l'actual president del Benicarló. El vaig emprendre. Juan Pascual, Juan Pascual, és veritat que ha presentat la dimissió? És cert això que diuen que no s'han pagat els deutes de l'anterior junta i que Pedro Jiménez té un bon merder? Serà el nou president algú que ha estat president d'alguna penya? L'home es va sentir assetjat i em va respondre amb indirectes. Qui és vosté, jove? Treballa per a La Veu, diu? Per vosté van fer fora aquells dos homes? Ho sap que per ells he llevat una bandera espanyola del camp de futbol i n'he posat una de valenciana, que jo sóc molt valencianista? Vaja, que donades les condicions festives del moment, no vaig aclarir massa cosa. Em vaig posar al bar, vaig començar a xerrar amb uns i altres i a beure açò i allò i quan vaig sortir ja ni me'n recordava que hi havia pujat per fer un estudi sociològic dels compradors de torró.

Com deia, sense poder fer res, dissabte em vaig trobar que no podia anar al futbol a les Alqueries. Però l'ofici és l'ofici i me'n vaig anar a una concentració que havien convocat pares i mares de xiquets per protestar contra la llei del ministre Wert. Allà que ens en vam anar Margot i jo. Ella, pobreta, no entenia res. El seu regne no es d'aquest món. Mentre jo m'entretenia a llegir algunes pancartes perroflàutiques, de reüll vaig vore passar el bravíssim lateral dret Fabián, aquell que treu els outs com si foren córners. Fabián, Fabián, què hau fet? Hemos perdiro, uno a sero, no ha poriro ser. En fi. Així vaig saber el resultat del CDB i així ho conto. L'Alqueries es queda en posició de promoció i el Benicarló no va fer, ni molt menys, el ridícul.

Diumenge vinent és l'última jornada del campionat. Ve ací el filial del CD Castellón. No em cauen bé aquesta gent de la capitaleta. A més, han estat a punt de baixar. De fet, diu el papa que una vegada el Castelló es va deixar perdre perquè el Benicarló no baixara i que si ara era el cas estaria bé que se'ls tornara el favor. No ho tinc clar jo això.

QUÈ DIU EL PAPA. No vindrà més!

Bon nivell del Club Mabel

text i foto VICENT FERRER

Demostració, una vegada més, del bon nivell de les gimnastes del Club Mabel de Benicarló en la fase provincial del Campionat d'Espanya individual i per equips, celebrat al costa a Burjassot.

El club Mabel 1 es va presentar en la categoria aleví individual amb Maria Añó i Alba Ciurans, classificant-se en aquest ordre primera i tercera; l'equip aleví del Mabel amb Maria Añó, en maces i pilota, i Leire Rovira, en corda, es proclamaren campiones; Alba Ciurans en maces, Helena Andrei en pilota i Noa Ros en corda, es classificaren terceres; en categoria infantil Sara González primera classificada i Lía Rovira segona; per equips es va proclamar campió el Mabel 2, format per Sara González amb cercle i maces, Laura Hernández amb pilota i Paula Bou en mans lliures; el Mabel 3, format per Lía Rovira amb pilota i maces i Marta Gimeno amb cercle i mans lliures, juntament amb la gimnasta Claudia Mata, cedida al club Lledó de Castelló, van aconseguir el títol en la categoria junior. Patricia Saura cedida al club

les Marines de Calp subcampiona.

Ara a esperar i entrenar de cara al Campionat Autòmic, que se celebrarà el dia 25 de maig, i que serà el pas definitiu per al d'Espanya.

MOLTES MEDALLES PER ALS NEDADORS DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

text i foto CNB

MOLTES MEDALLES PER ALS NEDADORS DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ, AMB NOVA MÍNIMA NACIONAL DE MARC VEA I NOU RÈCORD ABSOLUT DEL CLUB DE GISELE MATEU

El passat dissabte 11 de maig a la piscina municipal de Vila-real es va disputar el clàssic trofeu Sant Pascual. Participaren un total de 219 nedadors de 11 clubs de la Comunitat Valenciana: CN Ferca-San José, CN Vila-real, CN Vinaròs, CN Benicarló, CN Dom Bosco-Nazaret, CN Castàlia Costa Azahar, CN Onda, CN Fènix-Manises, CN La Vall d'Uixò, CN Azahar Vila-real i CN Aquàtic Castelló.

L'equip del club Natació Benicarló, dirigit per Miryam Martínez i per Lucía Vicente, va presentar un total de 25 nedadors: Marta Valdearcos, Irene Sorando, Ester Segura, Noemí Anta, Gisele Mateu, David Curto, Marc Vea, Nerea Sorando, Nicole Mateu, Cristina García, Vanessa Bel, Albert Astor, Alberto Añó, Adrián Adell, Ariadna Coll, Javier Marzá, Salva Sorlí, Carlos Fuente, Jordi Curto, Gemma Rillo, Alberto García, David Valdearcos, Carla Fresquet, Ana García i Clàudia Barrachina.

Els resultats més destacats dels benicarlandos foren, sense dubte, una nova mínima nacional de Marc Vea als 200 lliures i un nou rècord del club natació Benicarló d'una fantàstica Gisele Mateu als 100 papallona amb 1.09.83 M.

Carlos Fuente va obtindre 3 medalles (or als 200 estils, plata als 200 esquena i plata als 400 estils); Gisele Mateu, també 3 medalles (or als 100 papallona, bronze als 200 papallona i bronze als 400 estils); Marc Vea va ser or als 200 estils categoria infantil-aleví; Clàudia Barrachina va aconseguir 4 medalles de plata (als 100 lliures, als 200 esquena i als 50 lliures de la categoria infantil aleví i als 50 lliures de la categoria absoluta); Irene Sorando obtingué 3 plates (50, 100 i 200 papallona); Cristina García va fer plata als 200 braça infantil aleví i bronze als 200 braça de categoria absoluta; Albert Astor va ser plata als 100 lliures; Ariadna Coll va ser plata als 50 papallona infantil-aleví; Javier Marzá va fer plata als 50 lliures infantil-aleví; Nerea Sorando fou bronze als 200 esquena; Vanessa Bel, bronze als 50 braça; Ester Segura, bronze als 800 lliures

de la categoria infantil-aleví i Alberto García, bronze als 50 braça de la categoria infantil-aleví.

PRÒXIMA COMPETICIÓ: 18 de Maig 2013, CAMPIONAT PROVINCIAL BENJAMÍ "TROFEU BENICARLÓ" A LA PISCINA MUNICIPAL DE BENICARLÓ.

